

10
2011

ZRNKO

Detská príloha časopisu

Rozsievateľ
Rozsievateľ

ročník 9

Čo je dôležité na Vianociach?

(Podľa materiálov Detskej misie spracovala Miriam Kešjarová)

Veľa ľudí sa teší na Vianoce. Slávime ich každý rok. Viete však, kedy boli prvé Vianoce a ako ich ľudia slávil? Poďme sa spolu pozrieť na udalosti prvých Vianoc.

V Galilei, v bezvýznamnom mestečku Nazaret, Pán Boh videl niekoho, kto ho miloval z celého srdca.

Bola to dievčina Mária. Mária sa zasnúbila s tesárom Jozefom, ktorý tiež miloval Pána Boha a chystali spolu svadbu.

Jedného dňa navštívil Máriu nečakaný hosť. Bol to anjel z neba. „Buď pozdravená, milosťou obdarená, Pán s tebou!“ Mária sa preľakla.

Anjel ju však upokojil: „Neboj sa, Mária, lebo si našla milosť u Boha. Ajhľa, počneš, porodíš

syna a dáš Mu meno Ježiš. Bude veľký, Synom Najvyššieho sa bude volať.“

Pán Boh našiel ženu, ktorá mala priviesť na svet Jeho Syna. Bola to jednoduchá dievčina.

Na čo hľadel Pán Boh, keď si ju vyberal? Mala byť krásna, bohatá? Nie! Mária milovala Pána Boha, verila, že On žije a je stále s ňou.

V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta popísať celý svet. Išli preto všetci, aby sa dali zapísať, každý do svojho mesta.

Vybral sa teda aj Jozef a Mária z Galilei, mesta Nazareta do Judei do Betlehema.

Išli už štyri alebo

päť dní a boli veľmi unavení. Práve v čase, keď očakávali, že sa im narodí dieťa, museli cestovať. Konečne dorazili do Betlehema a hľadali si miesto na prenocovanie. Mesto však bolo preplnené, a tak napokon našli útočisko v malej maštálke medzi zvieratami.

Práve tam, na slame, prišiel na svet Boží Syn, Ježiš Kristus.

Ležal zabalený v plienkach v jasliach, z ktorých inokedy žerú ovce.

Prečo Boží Syn neprišiel na svet v paláci alebo doma v Nazarete? Urobil Pán Boh chybu? Nie! Pán Boh dávno predtým vo svojom Slove zaslúbil, že Spasiteľ sveta sa narodí v Betleheme.

Pán Ježiš prišiel na svet v chudobe, nemal veľa peňazí, paláce ani bohatstvo.

Čo si myslíte?

Ak teda Pán

Ale ty, Betlehem Efrata, hoci si najmenší medzi júdskymi čeladami, z teba mi vyjde ten, ktorý bude vládcom v Izraeli.

Micheáš 5, 1

SMS
pro Tebe
a Tvou
modlitbu
v tomto
mesíci

Boh chcel, aby sa Ježiš Kristus narodil v maštali, čo nám tým chcel povedať?

Znamenalo to dve veci.

Pán Ježiš prišiel na zem ako pokorný sluha. Nenechal sa obsluhovať ako iní králi.

Druhá vec je fakt, že tak ako vtedy pred dvetisíc rokmi ľudia nemali miesto pre Božieho Syna, tak ani dnes mnoho ľudí nemá miesto pre Pána Boha vo svojom srdci. Nemajú čas, ani záujem.

Bola tichá noc, väčšina ľudí spala. Nikto ešte nevedel, aká veľká vec sa udiala, iba Mária, Jozef a...

Vonku na poli bolo niekoľko chudobných pastierov. Pastieri nemali dobrú povesť. Ľudia nimi opovrhovali. „Sú hlúpi, špinaví a často kradnú,“ hovorili o nich.

Pre ktorých ľudí prišiel Pán Ježiš? Pre všetkých. Boh nehľadá na vzhľad. Pán Ježiš prišiel práve pre tých, ktorí si uvedomujú, že sú hriešni.

Zrazu, uprostred noci sa pastierom zjavil Boží anjel. Boh sa nehanbil ísť k pastierom.

Možno si niekedy myslíš: Ak Pán Boh vidí do môjho srdca, vie, že som zlý. Nemôžem ísť k Nemu. Nie! Pán Ježiš prišiel na svet aj pre tvoje hriechy a chce ti ich odpustiť.

Anjel oslovil pastierov: „Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán.“ Zrazu sa objavili zástupy anjelov a radostne chválili Boha. Potom všetko stíchlo. Snívalo sa im to? Určite nie!

Pán Boh prišiel k nim! Pastieri to asi len ťažko chápali, ale vo svojich srdciach tomu uverili.

Rýchlo utekali k malej maštale a tam našli všetko tak, ako im anjel oznámil. Poklonili sa Božiemu Synovi. Ukázali Mu, že Ho veľmi milujú.

Nemohli Mu dať dary, veď boli chudobní. Pán Boh sa však z nich radoval, lebo videl do ich srdca.

Pán Boh pozerá vždy na to, čo je naozaj dôležité.

„Mobile, ozvi sa!“

(Převzato z časopisu Kroky)

„Mami, prosím tě, prozvoň mě, nemůžu najít mobil,“ volal Jakub, když ve spěchu házel učebnice do aktovky. Přesto, že mu maminka několikrát říkala, aby si věci chystal večer, vždycky to nechá na ráno. Pak se sice diví, že peláší na autobus, co mu nohy stačí, ale večer se mu nikdy nechce...

„Mami, nemám čas, můžeš mě prozvonit?“ Jakub už začíná být nervózní. Hodiny nad dveřmi ukazovali sedm hodin dvacet minut. Za osm minut musí být na zastávce.

„Vždyť tě prozváním, zvoní to. Nevypnul sis ve škole zvonění?“ volala starostlivě maminka z kuchyně.

Pravda, na to zapomněl. Ve škole si zvonění vypnul. Napnul tedy uši, aby slyšel aspoň vybraci. Nic. Musí letět. Tak snad ho najde odpoledne. Nenašel. Vysypal všechny šuplíky, prošel všechny kapsy u všech bund a kabátů ve skříni. Prohrabal aktovku i batoh od kytary. Nic. Po mobilu jako by se slehla zem.

Uteklo několik dní. Už ani prozvánění nepomohlo. Baterka se vybila a hlas ve sluchátku oznamoval, že „... účastník není dostupný...“ a že máme zkusit zavolat později.

Po měsíci začal Jakub přemýšlet o tom, že by si mohl nový mobil přát na Vánoce. Poletující sníh napovídal, že už jsou za dveřmi. Netrvalo dlouho a bílá peřina přikryla každý kousek města. A samozřejmě i zahradu před Jakubovým domem. Hlavou mu

**Pán Boh hľadá
na srdce
človeka.**

Skús sa zamyslieť

a odpovedať na nasledujúce otázky.

1. Čo je pre teba na Vianoce dôležité?

2. Čo je na Vianoce dôležité pre tvojich rodičov?

3. Čo je na Vianoce dôležité pre tvojich spolužiakov?

Čo vidíš ty, keď myslíš na Vianoce?

sice bleskla myšlenka, že by se mohl pomodlit – ale brzy sám sebe přesvědčil, že po takové dlouhé době to stejně nemá cenu.

Pod vánočním stromkem mobil nenašel. Byl trochu zklamaný, ale chápal to. Není přece možné si myslet, že když si na věc nedává pozor, jednoduše se koupí jiná. Možná, kdyby to bylo kroužtko, ale mobil? Dobrá, začne šetřit. A vydělá si na lepší.

Tatínek si Jakubova zklamání všiml. Štědrý den není vhodný na vyčítání. Nebudou si jej kazit. Mohli by ho zakončit třeba modlitbou... Vtom to tatínka napadlo! Že se Jakub za ten ztracený mobil ani nepomodlil, že o tom ztraceném mobilu vůbec Bohu neřekl. Jakubova odpověď jeho myšlenku jen potvrdila.

„Ne, tati, nemodlil jsem se. Myslíš, že Boha zajímá nějaký mobil? A ještě k tomu taková křuska (ale to už nahlas nevyslovil)?“

„V Bibli se píše, že Bůh se zajímá o každý vlas, který ti vypadne při česání z hlavy. Jsi pro Něho důležitý. A s tebou každá tvoje starost. Jen Mu o ní řekni. A pak čekej, co ti odpoví.“ Sedli si v obýváku na sedačku a společně se modlili. V duchu však Jakub stále pochyboval.

Bylo dávno po Vánocích a blížilo se jaro. Na mobil se úplně zapomnělo, kdyby si Jakub sem tam nechtěl domluvit schůzku s kamarádem přes SMS. „Ach jo, Pane Bože, tak bych si přál ten mobil najít,“ vyklouzlo mu jen tak mimovolně ze rtů.

„Kubo, Kubo, rychle se pojd' podívat, RYCHLE,“ volala Hanka z pokoje v prvním patře. Kuba si pomyslel něco o tom, že by se Hanka už konečně mohla přestat bát pavouků, ale přesto šel nahoru, aby sestře pomohl.

Hanka však stála u okna (nikoliv na stole, jak předpokládal) a ukazovala na malý obdélníkový předmět na zahradě pod keřem, mezi tajícím sněhem. „Není to tvůj mobil?“

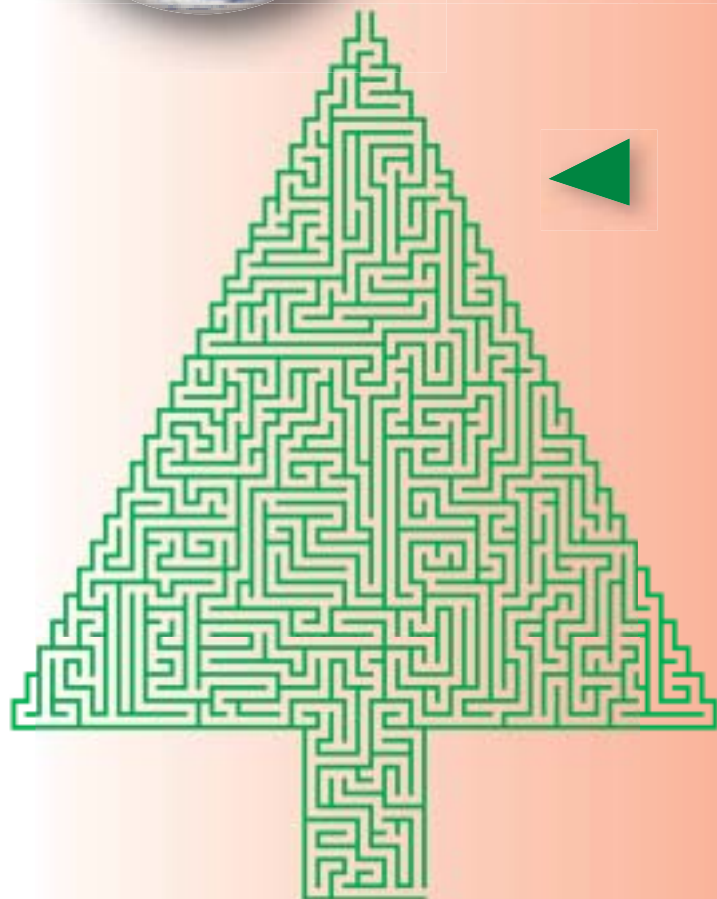
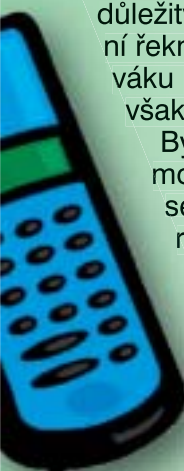
Nevěřičně se díval dolů. Za chvíli jej držel v ruce a zjišťoval, v jakém je stavu. Nevypadalo to, že by byl poškozený. Rychle jej dal do nabíječky a s napětím očekával, jestli bude fungovat.

Zanedlouhou se „rozpípal“. To jak chodily SMS zprávy o zmeškaném volání.

Jak se mohl dostat na zahradu pod keř? Asi mu vypadl z kapsy, když se honil s Benem. To ho vůbec nenapadlo.

Ale stejně je to zázrak, že i po tak dlouhé době strávené ve sněhu nepřestal fungovat – (křuska!?).

„Měl bych Bohu poděkovat,“ napadlo ho. Sklonil hlavu a hned to udělal.

Vianočné bludisko

Vymaluj si biblický příběh!

Vianočné omalovánky

OSMISMĚRKA

Vyškrtěj všechna slova: LYŽOVÁNÍ, BIATLON, SJEZD, SKI, HOKEJ, BOBOVÁNÍ, SLALOM, SKELETON, BOB, RYCHLOBRUSLENÍ, SNOWBOARDING, KRASOBRUSLENÍ, LED, SÁŇKOVÁNÍ, BĚŽKOVÁNÍ, CURLING, SKIALPING, SNĚŽKA, PRADĚD, GÓL, SŮL, PUK.

Písmenka, která zbydou, tvoří tajenku s vánoční zprávou.

K	R	A	S	O	B	R	U	S	L	E	N	Í	
S	Y	B	N	S	L	A	L	O	M	S	B	N	
K	C	H	O	O	S	E	V	L	E	D	Á	O	Á
I	L	B	W	A	J	P	U	K	A	Ň	B	V	
G	O	H	B	N	G	E	E	L	K	K	O	O	
N	B	L	O	I	U	M	Z	=	Ž	O	V	K	
I	R	Y	A	K	S	R	G	D	Ě	V	Á	Ž	
P	U	Ž	R	A	E	Ů	Ó	D	N	Á	N	Ě	
L	S	O	D	O	S	J	L	T	S	N	Í	B	
A	L	V	I	P	R	A	D	Ě	D	Í	N	Á	
I	E	Á	N	Z	N	O	T	E	L	E	K	S	
K	N	N	G	N	I	L	R	U	C	P	R	Á	
S	Í	Í	B	I	A	T	L	O	N	V	A	!	